

DRUGI SVEĆENIČKI LITURGIJSKI TEČAJ

Svima sudionicima, koji su prisustvovali predavanjima i bar kojoj od rekreativnih večeri Prvog svećeničkog liturgijskog tečaja u Zagrebu (20—22. veljače 1962), ostali su u duši kao uspomena radosni trenuci, a mnogima i neizbrisivi doživljaji, o sadržajima misne zbilje i prilazima k njoj.

Sada Interdijecezanski liturgijski odbor želi i već je sve učinio da se u suradnji s Rimokatoličkim bogoslovnim fakultetom u Zagrebu još bolje spremi i u danima 19—21. veljače 1963. održi Drugi svećenički liturgijski tečaj. On će biti kao i prvi tečaj u Bogoslovskom sjemeništu u Zagrebu. Taj će tečaj biti homiletičko liturgijski, a kao predavači sudjelovat će najvrsniji teoretičari i praktičari.

Na tom će tečaju biti obrađena osnovna pitanja teologije propovijedanja, načela kerigmatike, a dakako i povezanost propovijedanja s liturgijom, Svetim Pismom, moralnim bogoslovljem. U sklopu od devet temeljnih predavanja ne ćemo mimoći ni one neposredne životne teme kao što je na primjer pitanje: kako propovijedati modernom čovjeku, ili opet: o uvjetima uspjeha propovijedi.

U dnevni se red tečaja predviđaju rekreativne večeri i popodnevi. Njihova je neposredna svrha da svećenicima pomognemo u posve praktičnim zadacima njihova djelovanja. Predviđene su dvije rekreativne večeri. U jednoj od njih će redovnici odnosno svjetovni svećenici misionari iznijeti svoje poglede na pitanja apostolata. Isto tako ćemo u drugoj rekreativnoj večeri zamoliti neke pisce propovjedničkih djela, da iznesu svoje poglede na dušobrižnički apostolat propovijedanjem. Na popodnevnim rekreativnim sastancima zahvatit ćemo u praksu propovijedanja građanima, seljacima i djeci.

Za vrijeme tečaja bit će otvorene dvije čitaonice. Jedna od njih bit će za čitanje časopisa a druga za propovjedničku literaturu.

Interdijecezanski liturgijski odbor dobio je već prigodom Prvog svećeničkog liturgijskog tečaja od braće svećenika usmenih i pismenih poticaja u vezi sa samim tečajem. Nadamo se, da će svećenici i u stvari ovog homiletičko-liturgijskog tečaja jednakim zanimanjem i ljubavlju dostaviti nama svoja očekivanja, opažanja, pa i svoje prijedloge. Napose bi nas radovala i po koja propovijed za djecu, mladež, seljake i građane, a nadasve spremnost i održati je na popodnevnoj rekre-

aciji. Korespondenciju molim slati na I. Škreblin Zagreb I, Kaptol 29/II.

Nadamo se da će i ovaj Drugi svećenički liturgijski tečaj pridonijeti orijentaciono i sadržajno u našem dušobrižničkom apostolatu. Uvjeren sam već sada da će svaki od prisutnih na Drugom svećeničkom liturgijskom tečaju moći doživjeti nešto trajno vrijedna što će njegove teškoće propovjedničkog apostolata osvijetliti vedrinom a uložene napore oplodivati većim uspjesima.

Dr IVAN ŠKREBLIN
tajnik ILO-a

OKO PROBLEMA KATEHETIZACIJE

1) O problemu katehetizacije kod nas napisao je u 3. broju »SB« poštovani dr. Č. Čekada članak posvećen problemu naše obiteljske katehetizacije. Članak je sugestivnim stilom načeo jednu stranu složenog problema katehetizacije u današnjim prilikama. Dra Čekadu opravdano ne zadovoljava širina današnje katehetizacije. Da se sadašnje stanje katehetizacije radikalno izmijeni na bolje, trebalo bi provesti opću mobilizaciju sviju raspoloživih snaga. A dotle valja »hic et nunc« spasavati duše naše djece. Zato dr. Čekada predlaže minimalistički program katehetizacije, koga je moguće provesti u najnepovoljnijim prilikama i s najjednostavnijim sredstvima. Takav program neće odviše opterećivati ni vjernike niti svećenike. U čemu stoji taj program?

Dr. Čekada (»s puno inventivnosti«) predlaže povratak u riznicu naših nacionalnih iskustava. Iz te riznice vadi mali Deharbeov katekizam (DK) kao ono čarobno sredstvo, koje će preko obiteljskog poučavanja, bez stručnih kateheta, uliti u djecu stotinjak osnovnih pitanja o istinama naše vjere. Tako je to bilo u prošlosti, pa može i danas. On ne vidi druge dileme: ili učenje napamet malog DK uz bibliju kroz obiteljsko proučavanje, ili katekizamska »tabula rasa«. Glavni teret toga rada ipak bi snosili roditelji i ukućani djece. Uloga svećenika bi bila: apelirati na roditelje svim mogućim sredstvima, da sami nauče napamet DK i da budu učitelji djece. Svećenici bi ih na to silili propagandom, a sami bi »pomalo došli na gotovo«. Uz malo truda. Urgirajući. Potičući. Ispitivajući. Nadopunjujući i nadograđujući (SB, str. 132).